

«Нащо, тату, ти покинув...»

Забіла Віктор Миколайович

Нащо, тату, ти покинув
Мене сиротою?
Чому мене не взяв малим
В могилу з собою?
І я б вічним сном у землі
Спав, а не журився б;
Не знав би я у світі горя,
Світом не нудився б.
Як несли тебе ховати,
Тоді був дитина
І не думав, що я в світі
Бідна сиротина.
Не вмів тоді, нещасливий,
І слова сказати
І не знав, що батька несуть
В землю заривати.
Може, іще забавлявся,
Як попи співали,
Годок мені був од роду,
Як тебе ховали...

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zabila_viktor_mykolaiovych/nascho_tatu_ty_pokynuv